

Febra (poezie de Antonia Zavalic)

Scris de Antonia Luiza Zavalic
Marți, 06 Ianuarie 2015 08:24 -

cât am fost bolnavă îmi înveleai trupul să scoți apă ca dintr-o fântână peste care abia a
nins puneai pietre ca nu cumva să uiți locul
zăpezii unde crucile au gravat
numele noastre și păsările
care stau de veghe

și nopțile lungi

îmi spuneai că numai acum din apa aceasta

se poate bea

fără să stai să ascuți ceasul din biserică

fără să simți vreo urmă de sete pe limbă

într-un fel toată această lume

are un loc de refugiu

și numai buzele mele o știu

că-n cutele lor râurile au apă caldă

Febra (poezie de Antonia Zavalic)

Scris de Antonia Luiza Zavalic
Marți, 06 Ianuarie 2015 08:24 -

și fecioarele vin iarna să se scalde pe furiș

ș-apoi să plângă cu trupurile lor curate

pe alte meleaguri

că viața asta merită totul

o singură dată

Poezie de Antonia Luiza Zavalic

6 ianuarie 2015